

Projecte de tapisseria de Marián Espinal

(Fot. Mas)

El mal que els fem

Fa pocs dies vingué a casa meua un nen que desitjava veure'm. Vaig sortir a rebre'l, i la simplicitat de la seva cara feu que li obrís la porta i el portés a la intimitat del meu estudi. He fet un nen, però no dir un jove, i a estones ratificava dintre meu la primera impressió, mentre en altres me semblava un home que havia ja tombat la joventut; així feia pensar el seu cos fàcil i el seu rostre marcat. La roba que portava, el seu capell, que arribava nerviosament entre els seus dits, així com el seu calçar, estaven ja sobradament en la categoria de les robes que es llença o s'arrecoren, quan un home cobria, encara que de manera precària, el seu presuïbit. L'aire del meu estudi visitant, en fi, era revelador de grans privacions i misèries.

Animat, sense dubte, per la meua rebuda afecçosa, va exposar-me l'objecte de la seva visita. Venia recomanat per un amic, més no gosava ni volia demanar-me el que aquell li havia aconsellat; ho considerava massa humil·lant. Estigueu d'alguns o tres vegades a punt de dir-me, però no li acabava mai de sortir dels llavis: «No, no-me deia—és massa humil·lant per a mi, com a home i com a artista; emostia que la meua dignitat d'artista ja la desprecia davant de la necessitat de viure i de les necessitats del moment. Jo li prego que em dongui feina; farà el que vulgui, agafar un picot, tirar un carreó; captar no, viure de la beneficència no, que la meua dona vagi amb aquestes pobretes que mengin el pa de la caritat, és massa humil·lant per mi».

El meu visitant no era un individu, sinó la representació d'un exercici de joventut i maldades, que vegeta miserablement entre nosaltres, i era l'exemple del que serà aquest altre exercici d'adolescents que avui somnien per les Llotjes i Acadèmies en llocs i honors. ¿Per què, sabent-ho, o solament tement-ho, hem d'ajudar a aquests infelices a encarrilar-se en el camí de la seva desventura? ¿Per què no hem d'emancipar les facultats i la vocació dels joves artistes per vies més modestes, però de més eficàcia per a la societat i per als mateixos? ¿Per què aquest afany, sense mèdica, d'enfilar-los al lluc dels grans artistes, mentre tanquen deserta la regió dels bells oficis? Si alguna n'hi ha amb facultats excepcionals, donat d'aquest geni que Déu no prodiga pas entre els homes, ja hi pujarà per ell sol a aquella altura, mentre que la platifomia dels bells oficis és un graó solament. No els volgüem fer donar el salt que és mortal per a quasi tots.

Pensem entre tots en el mal que els fem, i pensem sobretot que Bevenuto Cellini, sortí d'un obrador d'orfebre, i Miquel Àngel es formà en una pedrera, i que tants i tants artistes que són glòria de la humanitat, es reventaren genis; treballant del seu ofici en un obrador modest.

L. FOLCH.

(Traduït del «Diario de Barcelona».)

La nova adquisició de la Junta de Museus

La Junta de Museus acaba d'adquirir, procedent d'Empuries, un interessant cap de marbre rosat que mesura 50 cm. d'alt per 32 d'amplada màxima.

Representa el cap d'un actor cobert per la màscara trágica. Damunt el front cau la perruca de proporcions exagerades com era costum en tots els detalls d'aquesta mena d'actors escènics. Per damunt el cap és llis i sense cap bella, també a proporcions més gran de lo regular i d'un modelat deficient.

En general, tota la escultura és bastant grollera, obra d'un artista inhabil o d'un art provincial.

Es difícil arribar a una exacta determinació de la data que calgui atribuir al cap adquirit per la Junta de Museus. Malauradament no ha estat trobat en excavacions metòdiques i fetes per persones enteses, per lo qual serà difícil reconstruir les circumstàncies de la troballa. Tot el que es pot fer fins ara és precisar el lloc d'on ha sortit aital escultura.

Segons ens diu el Conservador del Museu, don Emili Gaudí, de les notícies adquirides dels venedors, va aparèixer en un lloc quelcom distant de la ciutat grega i cap al S. de la ciutat romana d'Empuries, en uns camps on abans s'hi feren altres troballes al conrear la terra. Aquestes troballes fan suposar que degué existir una neòpolis romana.

Fa temps que dels mateixos camps se'n trogueren unes urnes cineràries de vidre i cànies de plom, contenent cèdres. Aquestes últimes sepulcres foren adquirides també per la Junta de Museus i avui són a la sala d'Empuries del Museu de Barcelona.

Aquests són els fets indicis que tenim per arribar a reconstruir les circumstàncies de la troballa. Potser d'altres averiguacions que es faran en resultaran quelcom més, però entretant estem reduïts a les esmentades notícies i a la contemplació de la escultura de que tractem.

Es premiar encara tot el que és dignu de la mateixa sense un detingut estudi i per lo tant les conclusions que es formulin ara cal acompanyar-les de tota mena de reserves.

Respecte al destí d'això escultura és difícil fer suposicions. Lo que sabem del lloc de la troballa ens parla potser d'un destí funerari. No sabem si seria el cap d'una estàtua o fins potser podria haver format part d'un sarcòfag. Ja hem dit que la factura de la màscara és molt grollera. Així sembla indicar que és l'obra d'un artista de província, probablement feta a Empuries.

Fa temps que dels mateixos camps se'n trogueren unes urnes cineràries de vidre i cànies de plom, contenint cèdres. Aquestes últimes sepulcres foren adquirides també per la Junta de Museus i avui són a la sala d'Empuries del Museu de Barcelona.

Aquests són els fets indicis que tenim per arribar a reconstruir les circumstàncies de la troballa. Potser d'altres averiguacions que es faran en resultaran quelcom més, però entretant estem reduïts a les esmentades notícies i a la contemplació de la escultura de que tractem.

Es premiar encara tot el que és dignu de la mateixa sense un detingut estudi i per lo tant les conclusions que es formulin ara cal acompanyar-les de tota mena de reserves.

Respecte al destí d'això escultura és difícil fer suposicions. Lo que sabem del lloc de la troballa ens parla potser d'un destí funerari. No sabem si seria el cap d'una estàtua o fins potser podria haver format part d'un sarcòfag. Ja hem dit que la factura de la màscara és molt grollera. Així sembla indicar que és l'obra d'un artista de província, probablement feta a Empuries.

RENART & C.ª

Gran assortit en objectes d'art, fabricació de la casa, propis per a regals.

Reproduccions, clàssic i modern

Retrats, obres d'art dels grans mestres

Exposició de reproduccions fotogràfiques al carbó

Grabats, Marcos i motlures d'art

271, Diputació, 271 (entre Claris i Passeig de Gracia)

Les Exposicions

Saló Parés

Pintures d'En Pere Vives

El temps no passa en và per aquest artista. El seu paisatge sentimental de les muntanyes boiroses va canviant notablement cap a una preponderància del sentit pur de la plàsticitat. En aquesta exposició d'avui hi ha unes quantes teles que testifiquen aquesta sana renovació. Els quadres «Lluny amb sol», «Bats d'abric», «Terres roges», «Les alpinistes» i altres, són un pas ferm en la carrera de l'artista.

Coincidències o influències, l'escola anglesa de paisatge es fa present en algunes de les pintures millors, més així que pot representar una amenaça per la vitalitat de l'art d'en Vives, és de creure que anirà desapareixent amb la constància d'un amorós contacte amb la realitat, que alanyi més cada dia a un artista tan ben dotat com aquest del paisatge sentimental.

Caricatures d'En Grau M.

Aquest dibuixant segueix amb constància el camí emprat. En els seus dibuixos hi perdura una circumstància que alhora que és un defecte, els dona caràcter. És ella un xic d'ordinarisme.

De les seves caricatures d'assumptes, un estat inferior de la caricatura, el millor són els paisatges. Les figures més a la espiritualitzada, van a lo grotesc, i així perjudica naturalment el valor de la obra. Ni la pintura, ni la caricatura, tenen el valor en lo que expliquen o descriuen, sinó en lo que elles són, independentment de lo que expliquen. En el cas d'en Grau Miró l'assumptes pren importància sobre el dibuix. D'aquí l'interès del públic per la seva obra.

Nosaltres creiem que en Grau Miró pot i deu gaudir d'aquest exit perillós, posant així en valor les seves dots artístiques.

Bancals brodats

Un artista del Nord d'Espanya, en Ramón L. de Camio, exposa a Carr Parés unes quantes mostres produïdes del seu ofici que ara exerceix a Barcelona.

Dotat d'un gran gust, reproduïx els tipus espanyols tradicionals en els brodats, valent-se d'una serie de tècniques que són propies a les arts del brodat espanyol dels segles XIV i XV.

Conferència d'En Torres-García a càrrec de Dalmat

(Fragments)

(Acabada)

Tornant a aquesta exposició, lo important hauria estat, en primer lloc, poder-nos situar enfront d'aquesta finestra oberta, que és l'ànima bella d'aquest artista. No dubto de que en ell hi ha vida, bellesa, joventut, tal com se'ns assegura; i que, per tal, el petit objectiu ha de reflexar-se en aquesta ànima com en un llac sota el cel blau. Aquestes il·luminacions, doncs, per que les va tallar de la branca? Aquest fons violeta, posat per a exaltar el seu color, no és pas el que els corresponia, car aquest era el cel.

«Joventut, tresor diví... L'artista ha oblidat que pot posseir. Ho ha canviat per lo altre, per l'ofici tan vell, tan mort. ¿Per què? ¿Es que ha oblidat lo que en ell porta? Encara no ho coneix. Quasi cap artista coneix el que posseix.»

«Abans que cap altre problema, en

Institut Cristià d'Arts Decoratives

J. CALSINA - Casa fundada l'any 1872

M. DOMINGO PERIS, ESCULTOR

Tallers d'esculptura religiosa

EXPOSICIÓN I TALLERS PINTURA - DECORAT

62, Passeig de Gracia, 62 - Reproduccions Artístiques

Les seves obres són molt belles, però la reproducció de coses antigues és una renúncia a la personalitat del nostre temps.

Cal reprendre les tradicions, per a continuar-les.

Galeria Layetanes

Pintures d'En Vayreda

En Francesc Vayreda, en aquesta exposició, ens mostra un esforç notable d'emplenar cap a la solidesa del dibuix, cap a l'exactitud dels colors, munta damunt les coses apressades i recomença de nou, despreciant tot afecçisme fàcil. Cara a cara amb la realitat, lluita per a extreure els secrets més durs, com si de les coses—i aquesta és la bona doctrina de la plàstica—més que de l'aparència, volgués donar-ne una nova realitat, lo qual vol dir fer una veritable creació.

Lo que tal vegada perjudica les obres d'aquest esforç, tan bellament adreçat, és la preocupació excessiva d'aquests principis. Qui sab si l'excés de teorització sobre el que deu ésser la pintura, li lleva la frescor de la descoberta espiritual.

No oblidem que l'harmonia del temple grec és anterior als moduls, i que els moduls són la teorització i sistematització de lo que un esperit havia descobert.

Tota preocupació estètica és perniciosa a l'artista, perquè ell és una força de principis, i els que avui segueixen poden ésser canviats pels que demà li mostri la llum del seu esperit inflammat.

«Abans però el seu gran esforç, que representa la renúncia a la seva facilitat meravellosa. D'aquesta lluita no pervindrà, sens dubte, una bona ensenyança que li posarà als dits unes eines admirables per a resoldre el seu treball, tan solit i tan interessat.»

Paisatges d'En Cabot

En aquestes obres tot és bella aparença, escenes de celistes encarnadores, destacant-se sobre primers termes obscurs, gaigs visions de la natura, etc. La pintura però no és precisament una aparença de la realitat, sino una realitat substantiva, que pren valor i vida independentment de la cosa que reproduïx.

Aquests dos artistes són, amb més o menys aptitud i destínes, dos traductors dels paisatges que els interessan, des d'aquest punt de vista—psíquicament insuficient—de donar idea d'un moment natural.

Galeria Dalmau

Pintures d'En Marián Espinal

Es un artista que compareix de nou amb un interessant bagatge i una personalitat encara imprecisa. Les seves obres revelen molt excel·lents aptituds per la pintura i en un mot podem dir que és descobridor en ell un bon temperament de pintor.

Presenta, al costat d'una serie de paisatges molt interessants i reveladors de molt estudi, un projecte de Tapiceria, que reproduïx aquí, seguint el nostre criteri d'alestar totes les manifestacions que tenen una aplicació immediata a la vida.

En Marián Espinal en aquest projecte ha resolt bellament això que és trist dir-ne un problema, però que és al capdavant el problema de la modernitat en les obres d'art decoratiu.

Crònica

Concurs «Labor»

En el saló d'exposicions que la casa «Labor» te establert al carrer de Tallers núm. 35, el diumenge passat hi tingué lloc la votació entre els concorrents al concurs organitzat per dita casa, per adjudicar els premis a les senyores o senyorettes que presentessin el més artístic conjunt de flors naturals en un gerret. Obtingueren els tres primers premis respectivament per ordre de vots les senyores Maria Lluïsa Papiol, Pepeta i l'arab i senyora Jaumandreu.

Als organitzadors i a les concursants nostra felicitació.

Concurs de cartells

La revista de Madrid «La Ciudad Lineal» obre un concurs de cartells per a fer la propaganda de la ciutat jardí d'aquest nom, a base d'un cartell suggestiu que doni idea de les avantatges de la vida en una ciutat jardí.

El concurs es regirà per les següents bases:

- 1.ª Sobre un concurs de cartells artístics per anunciar les avantatges i atractius de la vida de la Ciutat Lineal.
- 2.ª L'artista haurà d'expressar gràficament, de manera clara i bella, les idees expressades anteriorment.
- 3.ª El cartell no portarà cap inscripció que les del signa «Ciudad Lineal».
- 4.ª L'assumptes i el procediment seran de lliure elecció de l'artista, sempre que s'ajustin:

a) Al decor i honestitat propis de la empresa anunciadora.

b) A les exigències de reproducció, tricornia, negra, bicolor o tricolor.

5.ª Els originals deurán tenir les dimensions: 34 per 48 centímetres o 17 per 24 centímetres.

6.ª Els dibuixos deurán ser entregats a les oficines de la Companyia Madrilenya d'Urbanització, Lagasca, 6, Madrid, en hores de 9 a 12 del matí, dintre un terme que començarà el dia primer del pròxim maig i acabarà el dia 15 del mateix mes, a les 12 del matí.

7.ª Els autors conservaràn el seu original, abstenent-se de fer-ne cap altre, i designaràn lo únicament amb un lema de sa lliure elecció. A l'original s'acompanyarà un sobre tancat amb el mateix lema, i en el contingut del sobre el nom i el cognom de l'autor i la seva direcció.

El jurat es compondrà de persones competents que seran elegides a l'efecte de lo moment oportú i a càrrec exclusiu de les quals començarà el treball d'admissió d'obres i repartiment de premis.

9.ª Es repartirà cinc premis en la forma següent:

Primer premi, 1.000 ptes.; segon premi, 250; tercer premi, 100; quart premi, 100; i quint premi, 100.

10.ª El fallo del jurat es farà públic als deu dies de tancat el terme d'admissió.

11.ª El pagament del premi s'efectuarà així que el fallo del jurat es faci públic.

12.ª «La Ciudad Lineal» contractarà particularment amb els artistes que ho designi l'adquisició de cartells, que a judici del jurat ho mereixin.

13.ª Les obres admeses seran exposades.

UNIÓN DE FOTOGRAFADORES S.A.

Els tallers més importants de Catalunya en fotografia, fotogravat, dibuix, retoc, estereotips i galvanoplastia

Calabria, 107, 109, 111

Teléfono 8035

BARCELONA

l'art, hi ha el de la personalitat. Podria dir-se que és l'únic. Dir aic el que pensen, o, millor dit, el que senten íntimament. Així és lo que resulta ésser més objectiu. La sensació primària de les coses; aquella pel mitjà de la qual i mitjançant un determinat procés psíquic, ens forma el concepte de elles, d'aquest quelcom existent fora de nosaltres.

Tot problema de pintura és un problema plàstic. Però cal fer observar que per a cada artista sols n'hi ha un. Tots els artistes, excepció una petita minoria d'un per milió, tenen per resoldre una multitud de problemes. I així perquè no han sabut veure aquest ètnic problema.

L'artista sols ha d'entendre's a lo que la realitat li inspira, sigui com sigui. La repetició constant d'una impressió, si és observador atent, l'anirà posant en camí. Al cap de deu vegades que una dispersió de la llum, dels colors, les taques o les línies dels objectes, li descobreixin una harmonia seva, començarà a rastrejar el seu camí.

El camí de trobar la nostra harmonia, lo personal nostre, es troba partint sempre de lo real, i rebutant tota imatge que no hagi tingut aquest punt de partida.

Tot problema d'art porta involucrat un problema d'ètica i un problema social. L'obra d'art té tan estreta relació amb la vida de l'artista, que és molt important el fixar en aquesta la deguda atenció. Per altra part, la relació amb el medi social és inescapable.

L'home lliure tot ho circumscriu a ell mateix. No fa dependre res d'un altre. Moral i materialment se'n suïcieix. No obra per reacció, no fa o deixa de fer una cosa per influència d'un altre. Estatuïx una circumferència al seu voltant, dintre la qual tot queda comprès.

Lo que sabem i creiem sols pot servir per a nosaltres; i lo dels altres per ells. Cap forma poètica, cap forma artística, hem d'admetre. La nostra impressió de la realitat és l'única que hem de considerar veritable.

No admetre lo que realment ha d'anomenar-se art, per ésser quelcom conscient. La imatge que pot presentar-se a nosaltres per impressió d'un objecte, sense que per a sentir-la de aquella manera ens esforcem—amb un treball subconscient—és lo que sols podem admetre.

(Acabada)

«Les seves obres són molt belles, però la reproducció de coses antigues és una renúncia a la personalitat del nostre temps.»

Cal reprendre les tradicions, per a continuar-les.

«L'artista sols ha d'entendre's a lo que la realitat li inspira, sigui com sigui. La repetició constant d'una impressió, si és observador atent, l'anirà posant en camí. Al cap de deu vegades que una dispersió de la llum, dels colors, les taques o les línies dels objectes, li descobreixin una harmonia seva, començarà a rastrejar el seu camí.»

«El camí de trobar la nostra harmonia, lo personal nostre, es troba partint sempre de lo real, i rebutant tota imatge que no hagi tingut aquest punt de partida.»

«Tot problema d'art porta involucrat un problema d'ètica i un problema social. L'obra d'art té tan estreta relació amb la vida de l'artista, que és molt important el fixar en aquesta la deguda atenció. Per altra part, la relació amb el medi social és inescapable.»

«L'home lliure tot ho circumscriu a ell mateix. No fa dependre res d'un altre. Moral i materialment se'n suïcieix. No obra per reacció, no fa o deixa de fer una cosa per influència d'un altre. Estatuïx una circumferència al seu voltant, dintre la qual tot queda comprès.»

«Lo que sabem i creiem sols pot servir per a nosaltres; i lo dels altres per ells. Cap forma poètica, cap forma artística, hem d'admetre. La nostra impressió de la realitat és l'única que hem de considerar veritable.»

«No admetre lo que realment ha d'anomenar-se art, per ésser quelcom conscient. La imatge que pot presentar-se a nosaltres per impressió d'un objecte, sense que per a sentir-la de aquella manera ens esforcem—amb un treball subconscient—és lo que sols podem admetre.»

Concurs a l'Orfeó Samboià

Concurs a l'Orfeó Samboià

Aquesta entitat invita a concurs per a premiar el millor projecte de senyera per a florir en els actes que celebren.

Es d'entendre la resolució que han pres de cridar a concurs als artistes catalans, tant més quan no són molt repetits aquests casos.

L'exposició al Saló d'Arts

«Al nombrós i quasi emperador nombre de sales d'exposició que actualment reclamen l'atenció del públic, investigat en coses d'art, i que són ja un respectable quantitat, s'hi ha d'afegir, per la regularitat amb que organitzen les seves exhibicions, les sales de l'entitat Arts del carrer de Petritxol.»

Aquesta Associació, ja prou coneguda entre bona part de l'estudiós joventut barcelonina, no escatima esforç per a que els associats puguin vindicar-se del joventut, i per això és d'admirar la pacat de joventut, i per això és d'admirar la voluntat de tots a l'instaurar en una exhibició s'adoni de que allò és cast de treball.

A fe que amb l'exposició actual est demostra, i no perquè els treballs portin factura de la casa, sinó per l'esperit voluntari i fàcil que es demostra en els quatre expositors.

En Miquel Montaner, el qual és el que té més afició de tots a l'art, ens en demostra la seva destresa amb una notable nomenada «Dia gris», que és admirable tractada i d'envajable conclusió, i altres obres, totes ells interessants i que resol amb neta.

En Ferran Mussos hi té un gran mèrit que val per a demostrar la seva força personal. Una impressió de color de «La fira» a la plaça del Pi, que pel seu dia colorisme és notable.

Un dels que es presenten en personalitat quasi definida és En Francesc Vidal. Les seves pintures al temple a més de ser excel·lentment construïdes, s'hi admira l'extraordinària sinceritat. A més exposa uns caps dibuixats molt personals.

Els destrem imitadors.

Llàstima que no coneguem l'original de la convocatori.

Exposicions

Saló Parés

Fins al dia 13 del mes que som estaran exposades les obres dels artistes Pere Vives i S. Grau Miró, i de tapisseria de fabricació barcelonina originals d'En R. Ll. Camio.

«A dia següent, o sigui dissabte, s'obrirà la de l'artista Joan Vila, pintor sabadellenc, qui acompanya també s'obrirà, el matí següent, la de l'escultor J. V. Bonell i Nicolau amb una bona mostra escultòrica en marbres i bronzos.»

Galeria Dalmau

Divendres passat, dia 6, s'inaugurà als soterranis d'aquestes Galeries l'exposició de films omatgats d'En Sergi Charbonne, que són d'un bell efecte decoratiu. Dilluns vinent, dia 18, s'hi inaugurarà—però no al soterrani, sinó al saló d'exposicions—la dels senyors Prats i Castany amb dibuixos colorits.

Aquests dibuixants exposen per primera vegada.

L'Exposició dels artistes francesos

Han estat ja robudes al Palau de Belles Arts totes les expedicions d'obres d'art que els artistes francesos, pertanyents a les tres societats que anualment celebren les seves exposicions a París durant la primavera i la tardor, envien a Barcelona per a figurar a l'Exposició d'art francès, que s'inaugurarà definitivament el dia 23 de l'actual.

La Comissió municipal de Patronat de la dita Exposició s'ha ocupat de la organització dels diferents actes que es celebraran amb motiu de l'apertura de aquesta important manifestació d'art francès, dels quals donarem compte detalladament, podent anticipar que tant per la simplicitat amb que s'adornen els diversos locals del Palau de Belles Arts, com per la quantitat i qualitat de les obres que presentaran, és més renomada als artistes francesos i el Govern d'aquí el país, cridant a poc a poc l'atenció de tots quantos s'interessen per la importància artística de la nostra ciutat.

Vas decorat d'esmalts per Francesc Elias

(Fot. Mas)

sades vint dies abans i vuit dies després de ser publicat el fallo del Jurat, en un local que s'anunciarà oportunament.

14.ª Les obres no premiades ni adquirentes, podran ser retirades pels seus autors a partir de la clausura de la Exposició, previa garantia de la persona lliure.

15.ª Els cartells premiats quedaran de propietat de la Companyia Madrilenya d'Urbanització.

Obra d'art

«En aquests dies de Setmana Santa fou inaugurada a la iglesia dels Parets Escolapis del poble d'Alella una magnífica urna d'estil renacentista, la qual bella obra d'art fou construïda per la casa V. Torner, suassor d'En Joan Riera.»

Nostra enhorabona

Exposició d'en Novellas

«Al Saló Goya del carrer del Du de la Victòria hi exposa, fins al 31 del corrent, el conegut fotògraf valencià Benyó Novella. Aquest senyor, que té precedit d'una anella d'artista, ens demostra que ho era amb tot i sortir-se en molts casos de l'estera de la fotografia. No per això deixa de tenir una valor intrínseca la seva obra com a cosa artística, car les reminiscències de caràcter sentimental que s'hi troben no desmereixen en res el treball acurat i perfecte que s'hi admira.»

«S'hi endevina més que res en l'autor tan la facultat en trobar el moment d'interès en el model com la facilitat amb que es serveix de tots els més artístics procediments dimanats del procediment.»

Concurs a l'Orfeó Samboià

Concurs a l'Orfeó Samboià

Aquesta entitat invita a concurs per a premiar el millor projecte de senyera per a florir en els actes que celebren.

Es d'entendre la resolució que han pres de cridar a concurs als artistes catalans, tant més quan no són molt repetits aquests casos.

L'exposició al Saló d'Arts

«Al nombrós i quasi emperador nombre de sales d'exposició que actualment reclamen l'atenció del públic, investigat en coses d'art, i que són ja un respectable quantitat, s'hi ha d'afegir, per la regularitat amb que organitzen les seves exhibicions, les sales de l'entitat Arts del carrer de Petritxol.»

Aquesta Associació, ja prou coneguda entre bona part de l'estudiós joventut barcelonina, no escatima esforç per a que els associats puguin vindicar-se del joventut, i per això és d'admirar la pacat de joventut, i per això és d'admirar la voluntat de tots a l'instaurar en una exhibició s'adoni de que allò és cast de treball.

A fe que amb l'exposició actual est demostra, i no perquè els treballs portin factura de la casa, sinó per l'esperit voluntari i fàcil que es demostra en els quatre expositors.

En Miquel Montaner, el qual és el que té més afició de tots a l'art, ens en demostra la seva destresa amb una notable nomenada «Dia gris», que és admirable tractada i d'envajable conclusió, i altres obres, totes ells interessants i que resol amb neta.

En Ferran Mussos hi té un gran mèrit que val per a demostrar la seva força personal. Una impressió de color de «La fira» a la plaça del Pi, que pel seu dia colorisme és notable.

Un dels que es presenten en personalitat quasi definida és En Francesc Vidal. Les seves pintures al temple a més de ser excel·lentment construïdes, s'hi admira l'extraordinària sinceritat. A més exposa uns caps dibuixats molt personals.

Els destrem imitadors.

Llàstima que no coneguem l'original de la convocatori.

Exposicions

Saló Parés

Fins al dia 13 del mes que som estaran exposades les obres dels artistes Pere Vives i S. Grau Miró, i de tapisseria de fabricació barcelonina originals d'En R. Ll. Camio.

«A dia següent, o sigui dissabte, s'obrirà la de l'artista Joan Vila, pintor sabadellenc, qui acompanya també s'obrirà, el matí següent, la de l'escultor J. V. Bonell i Nicolau amb una bona mostra escultòrica en marbres i bronzos.»

Galeria Dalmau

Divendres passat, dia 6, s'inaugurà als soterranis d'aquestes Galeries l'exposició de films omatgats d'En Sergi Charbonne, que són d'un bell efecte decoratiu. Dilluns vinent, dia 18, s'hi inaugurarà—però no al soterrani, sinó al saló d'exposicions—la dels senyors Prats i Castany amb dibuixos colorits.

Aquests dibuixants exposen per primera vegada.

L'Exposició dels artistes francesos

Han estat ja robudes al Palau de Belles Arts totes les expedicions d'obres d'art que els artistes francesos, pertanyents a les tres societats que anualment celebren les seves exposicions a París durant la primavera i la tardor, envien a Barcelona per a figurar a l'Exposició d'art francès, que s'inaugurarà definitivament el dia 23 de l'actual.

La Comissió municipal de Patronat de la dita Exposició s'ha ocupat de la organització dels diferents actes que es celebraran amb motiu de l'apertura de aquesta important manifestació d'art francès, dels quals donarem compte detalladament, podent anticipar que tant per la simplicitat amb que s'adornen els diversos locals del Palau de Belles Arts, com per la quantitat i qualitat de les obres que presentaran, és més renomada als artistes francesos i el Govern d'aquí el país, cridant a poc a poc l'atenció de tots quantos s'interessen per la importància artística de la nostra ciutat.

UNIÓN DE FOTOGRAFADORES S.A.

Els tallers més importants de Catalunya en fotografia, fotogravat, dibuix, retoc, estereotips i galvanoplastia

Calabria, 107, 109, 111

Teléfono 8035

BARCELONA